

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116202177
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116202177.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX W., v konaní zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66 proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany 921 22, IČO: 36 234 176, v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.952,73 eura, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 08.01.2019, č. k. 12C/34/2016-147, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby do sumy 1.602,73 eura.
- II. Mení rozsudok vo výroku II. nad sumu 1.602,73 eura tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 350 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- III. Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% vo vzťahu k žalovanému.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 50 EUR v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % zo sumy priznanej v tomto rozhodnutí, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. V odôvodnení okrem iného uviedol, že v danej právnej veci sa žalobkyňa domáha v postavení spotrebiteľky voči žalovanému zaplata sumy 1.952,73 eura z dôvodu, že súd v konaní vedenom pod sp. zn. 29C 174/2014 vtedajšiemu žalobcovi, terajšiemu žalovanému, nepriznal sumu 1.952,73 eura s príslušenstvom. Vzhľadom na vyjadrený právny záver odvolacieho súdu v zrušujúcom rozsudku č.k. 18Co/108/2017-93 zo dňa 30.05.2018 je účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Konštatoval, že v porovnaní s inými prípadmi u žalobkyne nedošlo k zmenšeniu majetku napr. preplatením úveru v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti ani priamym vyhrážkam a zastrášaním

zo strany dodávateľa (žalobkyňa bola iba písomne alebo telefonicky vyzývaná na splatenie úveru), ktoré by mali vplyv na jej psychiku či rodinný život. Druhou skutočnosťou, ktorú súd prvej inštancie vzal do úvahy pri rozhodovaní o výške primeraného zadosťučinenia bolo to, že žalobkyňa právoplatným rozhodnutím súdu pod č.k. 29C/174/2014-47 bola zaviazaná na zaplatenie sumy 2259,41 eura s prísl., a to titulom istiny úveru, ktorú však doposiaľ neuhradila resp. nemá vedomosť či ju uhradila. V danom prípade považoval za primeranú povahu a rozsahu porušenia práv žalobkyne sumu 50 eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi satisfakciu a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Z dôvodu, že predmetom konania bol nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela od úvahy súdu, súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu.

4. Proti tomu rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. Namietala, že súd prvej inštancie v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu, dáva podľa odôvodnenia rozsudku, v kontexte s celým odôvodnením rozsudku, podstatným význam skutočnosti, že ona sama ešte nespĺnila svoj záväzok a jej konanie hodnotil ako nepoctivé. Na druhej strane, odôvodnenie rozsudku neobsahuje žiadnu zmienku odsúdenia konania žalovaného, ktorý sa chcel na jej úkor nezákonne obohatiť o 1.952,73 eura. Priznanú sumu 50 eur nepovažovala za dostatočne účinnú a odradzujúcu voči nepoctivým obchodníkom uplatňujúcich si nezákonné nároky. Spochybňovala meter, akým súd prvej inštancie posudzoval morálny aspekt súdnej veci, keď proti sume 2.259,41 eura, o ktorú sa žalovaný mienil na jej úkor obohatiť, jej súd priznal 50 eur, čo predstavuje z úmyslu žalovaného poškodiť ju, 2,2 %. Podľa jej názoru neschopnosť spotrebiteľov nemôže byť legálnym zdrojom ziskov obchodníkov, poškodzujúc v konečnom dôsledku celú spoločnosť. V tejto súvislosti na podporu odvolania poukázala na početnú judikatúru Krajského súdu v Prešove, ktorými boli potvrdené prvoinstančné rozsudky, ktorými boli priznané primerané finančné zadosťučinenia presne v takej výške, v akej sa mienil veriteľ, na úkor spotrebiteľa obohatiť, a ako je tomu i v súdnej veci. Z uvedených dôvodov navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jej žalobe vyhovieť aj nad sumu 50 eur.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť.

6. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

7. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

9. Ako správne uviedol súd prvej inštancie pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a rovnako to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

10. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.952,73 eura titulom úspešného uplatnenia svojich spotrebiteľských práv v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/174/2014.

11. Z obsahu rozsudku vydanom v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/174/2014 je zrejmé, že podanou žalobou žiadal žalobca (v prejednávanej veci žalovaný) zaviazať žalovanú (v prejednávanej veci žalobkyňa) na zaplatenie sumy 4.212,14 eura s príslušenstvom. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 30.01.2015, č.k. 29C/174/2014-47 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.259,41 eura s príslušenstvom a trovami konania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V odôvodnení tohto rozsudku okresný súd konštatoval, že strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), ktorá trpí nedostatkom podstatnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, t.j. z uzatvorenej zmluvy nie je zrejme aká časť splátok, zahŕňa istinu, úrok a poplatky. Z uvedeného dôvodu je poskytnutý úver bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, žalobca má nárok len na istinu úveru a preto súd žalobu v časti prevyšujúcej istinu úveru zamietol. V prípade žalovaného išlo o porušenie práv a povinností zameraných na ochranu spotrebiteľa, keď v zmluvnom vzťahu žalovaný ako veriteľ neuviedol všetky zákonom predpísané náležitosti na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ. Uvedenie zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí medzi ustanovenia určené na ochranu spotrebiteľa. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 12.03.2015 a vykonateľnosť 16.03.2015.

12. Žalobkyňa bola, ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojich práv spotrebiteľa, v konaní 14C/372/2015 úspešná, bezpochyby právo na zadosťučinenie má, nakoľko tento, nie iný, výklad znenie zákona umožňuje. Základ nároku je daný. Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Všeobecnou právnou zásadou vlastnou európskej právnej kultúre je princíp primeranosti, ktorý zvolil zákonodarca aj vo vzťahu k zadosťučineniu, na ktoré má mať nárok spotrebiteľ úspešne sa domáhajúci ochrany svojho práva spotrebiteľa, je preto na súde, ktorý je orgánom s právomocou právnou normu vyložiť a poskytnúť ochranu subjektívnemu právu, vyhodnotiť v konkrétnych súvislostiach primeranosť požiadavky spotrebiteľa.

13. Preto odvolací súd konštatuje, že za daného stavu vzhľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorej ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na všeobecnom súde sa priznanie finančného zadosťučinenia javí ako dôvodné. Nie však v plnej výške ako si žalobkyňa uplatnila, ale ani v takej, v akej ho priznal súd prvej inštancie. Odvolací súd považuje sumu 50 eur za nekorešpondujúcu okolnostiam veci. Za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia, recidívy porušovania spotrebiteľských práv, je nutné súhlasiť so žalobkyňou, že priznaná suma finančného zadosťučinenia 50 eur je nepostačujúca s ohľadom na skutočnosť, že dodávateľ sa v danom prípade na úkor žalobkyne - spotrebiteľa chcel bezdôvodne obohatiť o sumu 1.952,73 eura, predstavujúcu rozdiel medzi žalovanou sumou 4.212,14 eura a rozdielom priznanej istiny (3.427,86 eura) a celkových úhrad žalovanej za poskytnutý úver (1.168,45 eura).

14. Za tohto stavu je odvolací súd je toho názoru, že primeraná povaha a v rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 350 eur. Primerané finančné zadostučinenie vo výške 350 eur vo vzťahu k žalobkyni ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa.

15. Za tohto stavu odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil vo výroku II. o zamietnutí žaloby do sumy 1.602,73 eura. a zmenil podľa § 388 CSP rozsudok vo výroku II. nad sumu 1.602,73 eura tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 350 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

16. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách konania bola skutočnosť, že žalovaný v konaní nebol úspešný, preto nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania vznikol plne úspešnej žalobkyni v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).